

Dễ thương

Bởi vì người quá dễ thương
Sao ta giữ được đừng vương vấn lòng?
Tự nhiên tâm ý tương đồng
Bảo sao chẳng vượt muôn trùng về nhau!

Vì sao ? Ta có biết đâu
Nỗi thương bất chợt, niềm sầu tự nhiên
Cơn vui chứa sẵn ưu phiền
Ra khơi. Thuyền hết bình yên nữa rồi !

Biết làm sao được, chao ôi !
Bỗng dưng hồn lạc giữa trời bão dông
Và trong ta cũng bão bùng
Chiến trường ai dựng trên vùng tâm linh

Muốn quên, dạ cứ không đành
Còn thương : Huyết lệ e thành trường giang
Giữ lòng, quả cũng gian nan
Mới hay càng bước lại càng lún sâu

Nợ nần -Thì trả cho nhau
Đắng cay là nghiệp, ngọt ngào là duyên

Tiếng cười nghe vẫn hồn nhiên
Dẫu là người kể những thiên tình sâu
Vô tình người có biết đâu
Nỗi thương tổn cũng đi vào tim ta !

Bởi vì ta lỡ thiết tha
Mà người vẫn vậy, như là ngày xưa !

15/05/08